

ฝนถล่ม

จริง

เที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก

นิตยสารตีตเรท ลูกผู้ดีควรพิจารณา

บางปะกง

น้ำคง ชื่นๆลงๆ

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 1

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

"กูอยากไปบางแสนวะ" เสือเหนียวตอบเสือกอล์ฟ
ขณะออกมาพักผ่อน หลังจกแพ้ให้กับทีม
ฟุตบอลที่เล่นด้วยกันทุกวันพุธ

"ทำไมวะ อยากได้บรรยากาศ แบบหัวหินที่มึงกะกู
เคยไปลำบากด้วยกันเหอวะ" เสือกอล์ฟถามต่อ

"ใช่เพื่อน ครั้งนั้น เราไม่มีกล้องไม่มีภาพอะไร
เก็บไว้เลย มีแต่ความทรงจำที่กลาง ๆ เท่านั้น
ที่มึงกะกูได้ไปลำบากด้วยกัน" เสือเหนียวตอบ

ชะยาวพร้อมทั้งนั่งแหงนมองฟ้า ร่ำลึกความหลัง
"แต่ครั้งนี้มันต่างกันเพื่อน เราทำงานแล้ว มีเงินแล้ว
เราไม่ลำบากแล้ว เย้ ๆ ๆ ๆ " เสือเหนียวกระตุ้น
อารมณ์ ให้เสือกอล์ฟฮึกเหิม ในทริปบางแสน

"มึงแน่ใจเหอว่าเราจะไม่ลำบาก เรามีเงินแล้ว
แต่เสือจะปั่นไปให้ลำบากทำไมวะ" เสือกอล์ฟ
ครวญต่อเสือนเหนียวไหนดว่าเราไม่ลำบากกันแล้ว

"นำทริปนี้กูอยากสร้างตำนาน กับมึง ในหาดทราย
ทะเล สายหมอก และ สองเราอีกครั้ง" เสือนเหนียว
ตอบ่าเพื่อนซี้

"ได้เลยเพื่อน ไปไหนไปกัน" เสือกอล์ฟฮึกเหิม

หลังจากที่เกือบตายที่พม่า เสือกอล์ฟก็โดน
เยาะเย้ย เหยียดหยาม จากเสือนเหนียวตลอดเวลา
จึงไปแก้ตัวปั่นขึ้นเขา เจ็ดคต - โป่งก้อนเส้า
และแก้แค้นเสือนเหนียว ด้วยการปั่นทิ้งเสือนเหนียว
ที่งาน วัดวังวิว อยุทยา เส้นทาง 80 โล แต่ไม่รู้ว่
เสือกอล์ฟ ปั่นทิ้งไหม เพราะได้ข่าวว่าตะคริวขึ้น
ยางแตกเลยขึ้นรถเซอร์วิส กลับยังเส้นชัย
จึงไม่แน่ใจว่า ปั่นทิ้งเสือนเหนียว หรือ ปั่นไม่จบ
อีกงาน... กาก

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 2

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

ตีห้ากว่าๆ เสื่อเหนียวปั่นซอยรอบชายฉิกๆ
ออกจากบ้านลำลูกกาคลองสาม สู้กับลมหนาว
เดือนธันวาคม น้ำมูกน้ำลายไหลเป็นทาง เพื่อไปหา
เสื่อกอล์ฟแถวทุ่งสายไหมจุดนัดแนะ เพื่อจะไป
สร้างตำนานทัวร์ริ่งด้วยกันครั้งแรกในชีวิต หรือ
อาจจะเป็นครั้งสุดท้ายก็ได้ถ้าโชคไม่ดี

"มายังวะ เร็วๆ หนาว"เสื่อเหนียวโทรบอก
เสื่อกอล์ฟ ให้รีบออกมาจากบ้านได้แล้ว

"เฮ้...ว่าไฉนวะเพื่อน พ่อมีงสบายดีเหรออ.."เสื่อกอล์ฟ
แสบะยิ้มยิงฟันขาว ทักทายเสื่อเหนียว
พร้อมสวมกอดกันอย่างกับไม่ได้เจอกันหลายปี
แต่จริงๆแล้วเจอกันเกือบทุกอาทิตย์

"นี่ไงพ่อ สบายดี"เสื่อเหนียวเชกกบาลเสื่อกอล์ฟ
โทษฐาน ลามปามถึงพ่อ

"ไป อย่าพาล่ามมาก จะตีห้าครึ่งแล้ว เดี่ยวถึงเช้า"
เสื่อเหนียวนำขบวนจากสายไหม ตีห้าครึ่ง

เสื่อกอล์ฟ ควบเจ้าเสื่อดำ Araya Muddy Fox
เบรคจับล่างท่อTangeในตำนาน ที่เสื่อเหนียวหาให้

ส่วนเสื่อเหนียว เหมือนเดิม ท่านเชียว Araya
Muddy Fox 30 เกียร์เบาะ Brooks สบายตรูด

ทริปนี้เน้นสบายเข้าว่าไว้

....

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

"บางปะกงน้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ" เสือเหนียวร้องเพลง สร้างความฮึกเฮิมให้แก่ขุนศึก

"ใจอนงค์ ก็คงเลอะ เลือน กะล่อน" เสือกอล์ฟ ต่อเพลง

"เราต้องไปถึงให้ทันก่อน 4 โมงเย็น จะได้เล่นน้ำกัน แล้ว กลางคืนค่อยกินปูเผา ไวน์สวรรค์ " เสือเหนียว บิวอารมณ์เพื่อนสุด ๆ

"บางปะกงน้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ" เสือกอล์ฟฮึกเฮิม ร้องเพลงบ้าง

จากสายไหมไปหทัยราษฎร์ไม่กี่โล สองเสือแหวะตุน เสบียงในเซเว่นก่อน เผื่อเหตุการณ์ ไม่คาดคิด จะได้มีแรงลุยต่อ

และเริ่มต้นปั่นอีกครั้งจากหทัยราษฎร์ โดยมีเสือเหนียวชวนคุย และหลอกดำเสือกอล์ฟ เพื่อนซี้ตลอดทาง โดยไม่มีหยุด

จากหทัยราษฎร์ ไปมีนบุรี เพื่อต่อไปเส้นสุวินทวงศ์ สองเสือปั่นทำเวลากันได้ดี แม้จะปั่นไม่เร็ว 18-23 กิโลเมตรต่อชั่วโมง แต่ไม่หยุดตั้งแต่เริ่มออกเดินทาง เข้าเส้นสุวินทวงศ์ หกโมงครึ่ง

"โงะวะเพื่อน บรรยากาศสุดยอดป่าววะ" เสือเหนียว ถามเสือกอล์ฟ

"สุดยอดเลยเพื่อน" เสือกอล์ฟยิ้มให้กับ บรรยากาศ สองข้างทางและอากาศเย็น ๆ ช่วงเช้า ปั่นง่าย ๆ สบาย ๆ

เส้นสุวินทวงศ์ขยายถนนและมีทางเบียง เป็นบางช่วง เสือเหนียวโบกมือขอทางรถบันทุก ทุกครั้งเมื่อเข้าทางเบียง

"เฮ้ย เฮ้ยระวังเว้ย..รถ รถ บันทุกกก" เสียง เสือเหนียวตะโกน ตกใจใส่เสือกอล์ฟ ที่ปั่นอยู่ ข้างหน้า ขณะที่รถบันทุกได้เฉียดเสือนเหนียว ไปนิดเดียว แม้จะความเร็วไม่มาก แต่ก็อันตราย อยู่ดีโดยที่ผ่านเสือกอล์ฟ ไปอย่าง จิวฉิวเฉียดเช่นกัน

"มึงดูหลังยังโงะวะ ไอ้สลัด ภูเกือบเป็น เซ ภูวารา ได้ท้องรถสิบล้อ แล้ว" เสือกอล์ฟหันมาดำ เสือเหนียว ปากสั้น ขาสั้น ริก ๆ ด้วยความกลัว ที่โดนทดสอบการปั่นทัวร์ริงในเมืองไทยครั้งแรก

"กูดูแล้ว แต่คันนี้มัน ตามหลังอีกคันมากูไม่เห็น โทษทีวะเพื่อน 555" เสือเหนียว หัวเราะที่รอดผ่าน ความตายมาได้อีกครั้ง

"ดูพองง ภูไม่มาแล้วบางแสน อันตรายฉิบหาย ตะกี้เส้นมีนบุรีเราก็กเกือบโดนรถตู้สอย โหนมึงบอก มากับมึงปลอดภัยโงะ" เสือกอล์ฟยังไม่เลิกบ่น เลิกงอแง

"ก็ปลอดภัยโงะ แล้วมึงเป็นอะไร มียเล่า" เสือเหนียว ถามหน้าตา ลอยหน้าลอยตา กวนตีนเสือกอล์ฟ

"นี่มึงยังคิดว่าปลอดภัยอีกหรือ ผ่านมายังไม่ ครึ่งทางเลย จะโดนสอยไปสองรอบ" เสือกอล์ฟ ถามอีก

"เออน่าเดี๋ยวพรงนี้ก็เข้าแล้ว " เสือเหนียวดัดบท ขำ ๆ

"เข้าพองง" เสือกอล์ฟยังไม่เลิก

"บางปะกงน้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ" เสือเหนียว สร้างกำลังใจ ด้วยเสียงเพลงอีกครั้ง

"กงพองง จะตายห่ายังทำหน้าที่กวนตีนอยู่ได้" เสือกอล์ฟบ่นดำ เสือเหนียวไปตลอดทาง ที่พามาปั่น เส้นทางอันตราย รถบันทุกเยอะมาก และทางก็ไม่ดี มีทางเบียงเป็นระยะ

เหตุการณ์คล้าย ๆ ทริปพม่า ที่เสือกอล์ฟ ตูร์เตอร์บ้องค์ปวดท้อง เป็นไข้ อ้วกแตก เกือบตาย แต่ทำอะไรไม่ได้ ก็เลยมาบ่นดำ เสือเหนียว ดังกระโถน ท้องพระโรง

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 4

เมืองหลวง เมืองที่เต็มไปด้วย...

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

แปดโมงครึ่งแล้ว อีก 17 โล เข้าจะเชิงเทรา สองเลื้อยแหงหาข้าวกินด้วยหน้าตาซีด ๆ เพราะ หิวข้าวเสือกอล์ฟยังไม่วาย บ่นด่าเสื่อเหนียวต่อ ขณะกินข้าว

"โห ข้าวสอง น้ำอีกหลายขวดตั้งแต่บ่นก็กินขนมปัง กินน้ำไปเยอะแล้ว นี่กระเพาะคนหรือกระเพาะควาย ะเนี่ย นี่มัน The Last Supper นี่หว่า"เสื่อเหนียว หัวเราะเมื่อเห็นเสือกอล์ฟกินอาหาร ยิ่งกับเป็นมือ สุดท้าย เหมือนภาพวาด The Last Supper ของ พระเยซูคริสต์

" หิววะ โมโห มึงด้วย" "ขากลับมีทางอื่นไหมวะ กูไม่เอาแล้วทางนี้กูกลัว" เสือกอล์ฟหัวเราะ "ไม่...มีมาทางเดียวก็กลับทางเดียว "เสื่อเหนียว หลอก

เต็มพลังงานแล้วเดินทางต่อ โดยมุ่งหน้าไปทาง วัดหลวงพ่อโสธรเพื่อกราบสักการะท่าน ให้เดินทาง ปลอดภัย ทั้งขึ้นและลง

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

"ไปโงะะ บ่นขึ้นสะพานเหรอ"เลือกกอล์ฟ
ถามเสื่อเหนียว เมื่อเจอเส้นทางรถไฟผ่านกลาง
และต้องบ่นขึ้นสะพานยาวข้ามทางรถไฟ

"ไปไม่ได้ จักรยานเค้าไม่ให้ขึ้นสะพานรถไฟใหญ่
อันตราย"เสื่อเหนียวตอบ

"แล้วมึงจะไปยังง"เลือกกอล์ฟ งง

"ควายอ้าย ยกข้าม ทางรถไฟไปสิ"เสื่อเหนียว
ตอบง่าย ๆ

"มึงบ้าป่าว ของก็หนัก ยกข้ามทางรถไฟ
มันกว้างนะเว้ย แล้วมึงจะไปลงตรงไหน
มันเกาะกลาง แล้วจะไปยังงต่อไป"เลือกกอล์ฟโวย
เมื่อไม่เห็นทางไปตามที่เสื่อเหนียว ว่าไว้ง่าย ๆ

"ขึ้นสะพานไม่ได้"เสื่อเหนียวยืนยันคำเดิม

"แล้วครั้งก่อนมึงมายังง"เลือกกอล์ฟ ทวน
เผื่อจะจำได้

"กูไม่รู้วะ กูไม่ได้มาทางนี้"เสื่อเหนียวตอบ งง งง

"แล้ว มึง พากูมาทางนี้ได้ไง มันไปไม่ได้ ทางรถไฟ
บ่นขึ้นสะพานสิ"เลือกกอล์ฟเถียง

"เค้าไม่ให้จักรยานขึ้น มันอันตราย"เสื่อเหนียว
ยืนยันคำตอบ

"เออน่า ตามกูมา"เสื่อเหนียวตบท้ายเพื่อน
ให้ตามหัวหน้าทีมมา อย่า สู้รู้ปล้ำมมาก..

"กลับมาयरดข้ามทางรถไฟให้กูด้วยนะ
กูไม่มีแรงแขน"เสื่อเหนียวตะโกนบอกเลือกกอล์ฟ
เมื่อयरดและของหนักเกือบยี่สิบกว่าโล ข้ามทาง
รถไฟไปแล้ว

เลือกกอล์ฟทำหน้าที่เซ็ง ๆ แบบหมาเคียด หัวเสีย
บ่นไม่หยุด กลับมาयरดเสื่อเหนียวเกือบ
สามสิบโล

"กูบอกให้ขึ้นสะพาน ๆ แล้วมึงจะไปยังง ไอ้สลัด"
เลือกกอล์ฟด่าไม่เลิก เมื่อข้ามทางรถไฟมาอีกถนน
แล้วต้องข้ามถนนต่อไปอีก เพื่อไปวัดหลวงพ่อโสธร
แต่ติดตรงที่เป็นทางถนนใหญ่ รถวิ่งเร็วและ
เยอะโคตร

"เซ็นข้ามไป เกาะกลางก่อน แล้วค่อย เซ็นต่อไปอีก
ยากตรงไหน"เสื่อเหนียวตอบหัวเราะ

สองเสือข้ามมาเกาะกลาง และพักตรงร่มไม้
ใต้สะพาน ที่เป็นเกาะกลาง ด่ากันสักครึ่งชั่วโมง
แล้วจึงหาทางไปวัดหลวงพ่อโสธรต่อ

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 7

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

สองเสือตีนถีบเข้าสักการะและทำบุญที่วัดหลวงพ่อโสธร เสือเหนียวสอบถามทางจากชาวบ้านแถวๆนั้นว่าจะไปบางแสนยังไงดี ทั้งๆที่รู้ทางและเคยไปอยู่แล้ว แต่เพื่อมีข้อมูลใหม่ๆในการเดินทาง

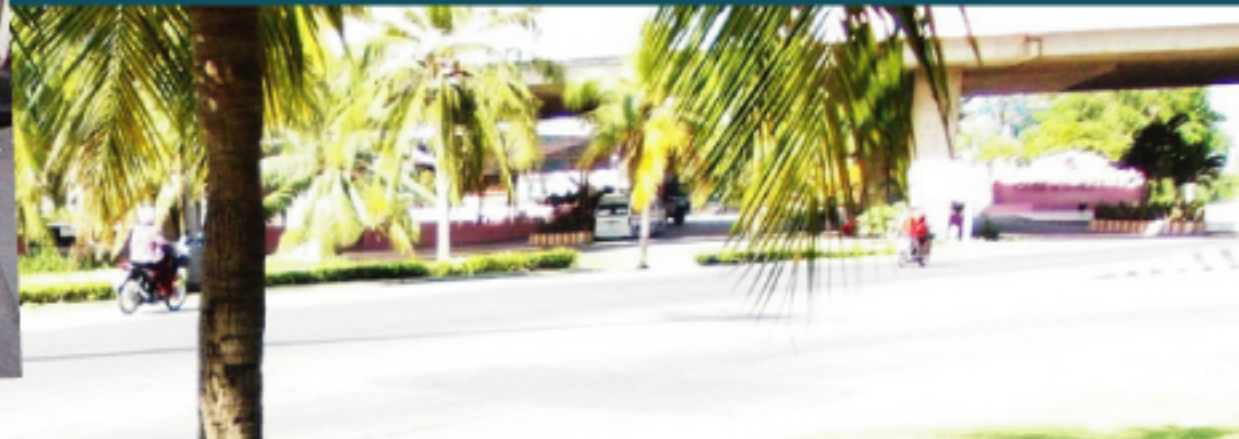
"เส้นบางปะกงกำลังทำทางวะเค้าบอกไปเส้นพนัสนิคมทางดีกว่าเยอะระยะทางไม่ต่างกันมาก" เสือเหนียวบอกข้อมูลเพื่อน

"แล้วเอาไง ไปเส้นไหน" เสือกอล์ฟถาม

"เส้นพนัสนิคมสิ๊ส มึงจะไปกินฝุ่นที่บางปะกงเหร"

"เสือนเหนียวตอบเพื่อน

"ไปๆ บางปะกง น้ำคง ขึ้น ลงๆ" เสือกอล์ฟฮึดอีกครั้ง

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 8

บางปะกง..น้ำคงขึ้นๆลงๆ

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

สองเสือออกจากวัดหลวงพ่อโสธรเกือบ 11 โมงพอดี ทำเวลากันได้ดีมาก เหลืออีกประมาณ 50 โล

เส้นพาสตริกมรดกไม่ค่อยเยอะมาก บั้นสบาย พร้อมอากาศเริ่มร้อนขึ้นเรื่อยๆ แต่ก็มีบางจังหวัดที่น่ากลัวเพราะถนนแค่งสองเลนสวนกัน บางทีก็มีรถบันทุกผ่าน หรือสวนให้ได้เสียว

"บางปะกง น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ" เสือเหนียวร้องเพลงหัวเราะคิกๆ มองเลือกกอล์ฟ ที่หน้าตาซีดๆ อ่อนล้า ไม่มีเสียงตอบ นอกจากการชอयरอบขาเป็นหุ่นยนต์

"เขี้ยเจียบไมวะ เข้าฉานเธอ" เสือเหนียวถามเลือกกอล์ฟที่ความเร็วตก เหลือ แค่ 18-20 กม.ต่อ ชม. แม้เสือเหนียวจะลากบังลมให้ ความเร็วก็เท่าเดิม ไม่มีไร ดีขึ้น

"เจียบไมวะ ร้องเพลงให้กูฟังหน่อยสิเพื่อน อะไรก็ได้" เสือเหนียวแหย

"กูกำลังดูว่าเมื่อไรมึงจะหยุดพูดไอ้สลัด ไม่เหนียว บ้างไร มึงปล้ำมตั้งแต่ตีห้ากว่าๆ นี่จะบายสามแล้วมึงยังไม่หยุดพูดเลย" เลือกกอล์ฟ ทนเสือเหนียวไม่ไหวแล้ว ที่ปล้ำมบ้านน้ำลาย ตั้งแต่เช้ามิด จนบายและยังมีที่ท่าว่าจะไม่ยอมหยุด และ ทำลายสมาธิเลือกกอล์ฟตลอดเวลา

"อารายว่า...ชวนคุยกั้หาว่าปล้ำม แล้วแต่มึงละกัน กูไม่พูดก็ได้ มึงปั่นเจียบๆ ไปเลย" เสือเหนียวน้อยใจ

"บางปะกง น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ ใจอนงค์ ก็คงเลอะเลือนกะล่อน" เสือเหนียวร้องเพลงแหยเลือกกอล์ฟ หลังจากบอกว่าจะไม่พูดเมื่อ 10 วินาทีก่อน

"ไอ้สลัดเอ๊ย" เสือเลือกกอล์ฟสายหน้าและ พูตังม้งำเบาๆ คนเดียว....

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 10

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

เกือบสี่โมงแล้วสองเสือตีนถีบเพิ่งจะเข้ามาในเขตชลบุรี

"อีกนิดเดียวเพื่อน สิบสี่โล ก็ถึงบางแสนแล้ว เย้ ๆ ๆ ๆ" เสือเหนียวดีใจ

"บางปะกงน้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ" เสือกอลพร์ร้องเพลงดีใจที่จะถึงฝันสักที

"ยาวไป ยาวไป" เสือเหนียวบอก

แม้เส้นทางจะไม่ถึงสิบกว่าโล แต่มีทั้งเนิน สลับทางราบและลมทะเล สองเสือกว่าจะปั่นเข้าชายหาดบางแสนกินเวลาไปอีกชั่วโมงกว่า ..

ตีนถีบเที่ยวไปตามใจฝัน กับ 2 คู่หูขวางนรก Page 11

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

และแล้วสองเสือตีนถีบก็ถึงชายหาดบางแสน
กับระยะทาง 147 โล

"ไหนมึงบอกว่าบางแสนแค่ 120 โล แล้วนี่เพิ่ม
จากไหน 27 โล"เลือกอล์ฟถามเสือเหนียว

"ก็ถามทางเค้า เค้าบอก ระยะทางไม่ต่างกันมาก
กูก็ไม่รู้นี่กว่า 5 โล นิดหน่อยน่า"เสือเหนียวตอบ

"นิดหน่อย ห่าไร 27 โล เสียเวลาเกือบ 2
ชั่วโมง"เลือกอล์ฟ โหมโห นึกว่าเสือเหนียวหลอก
มาปั่นเกือบ 150 โล มากที่สุดในชีวิต

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

"ช่วยละ มिंगานแข่งรถ คนเยอะจิบ" เสือเหนียวบ่น เมื่อบรรยากาศไม่เป็นส่วนตัว มिंगานแข่งรถแต่งซึ่ง บริเวณเขาสามมุก

และ ถนนชายหาด เป็นที่จัดงานแข่งรถ และ จัดบูธ จึงไม่มีถนนคนเดินบางแสนตลาดนัด ทุกวันเสาร์ ที่รวมอาหารอร่อย ๆ เวทีดนตรีสด และสาว ๆ น่ารัก ๆ เดินชวักไขว่เต็มไปหมด

ห้าโมงจะครึ่งแสงแดดเริ่มอ่อน สองเสือเลือกที่พัก ได้ราคา 700 ห้องเล็กนิดเดียว มีกลิ่นอับ ๆ คับ ๆ กับกลิ่นนี้ แต่ไม่รู้ว่าใครมาทำอะไรไว้

"เฮ้ยไปเล่นน้ำกันเพื่อน" เสือเหนียว บอกเสือกอล์ฟ เกือบจะหกโมงแล้ว

"มิงจะเล่นน้ำอีกหรือ กูจะไม่ไหวแล้วเนี่ย" เสือกอล์ฟ ตาปรือ ๆ บอกเสือเหนียว

"อ้าว มาทะเล ก็ต้องเล่นน้ำสิ ไม่งั้น มิงจะมา ทำมะเขือ เกลือแกงอะไร บ้าป่าว" เสือเหนียวกระดุน

"เล่นก็ได้วะ" เสือกอล์ฟตอบ เนือย ๆ พร้อมเปลี่ยน เสื้อผ้า เพื่อที่จะเล่นน้ำทะเลตามใจเพื่อนซี้

สองเสือเล่นน้ำทะเลครั้งแรก จากการออก ทริปทัวร์ริง ทริปก่อนปีที่แล้วมาตึกเกิน ไม่ได้เล่นน้ำทะเล

"อูยย ขาวจิบ 12 นาฬิกา" เสือเหนียวบอก เสือกอล์ฟ พร้อมส่งสัญญาณให้มองไปตาม เข็มนาฬิกา

"แหล่ม ๆ สั้น เลย สลัดเอ้ย" เสือกอล์ฟหันขวับ พร้อมอุทาน อย่างดีใจ หายเพลีย

"เฮ้ย มิงอย่า มอง อย่างนั้นดิ เดียวเค้ารู้ตัว ว่าเรามองมิงนี่ไงจริง ๆ เดียวก็โดนตีนผ้า เค้าห rokok" เสือเหนียวดำเพื่อน เบา ๆ หน้าเคร่ง

"เอ้า ไม่ให้กูมองอย่างนี้ กูจะมองอย่างไร" เสือกอล์ฟตอบ

"มิงก็มีศิลปะในการมองหน่อย เสือต้องสอนกูไว้" เสือเหนียว ยกย่อง อาจารย์ต้องที่เคยสอนวิธีการส่องสาวยังงี้ ไม่ให้โดนตีน ชาวบ้าน

"มันต้องมีศิลปะด้วยเหอวะ การมองสาวเนี่ย" เสือกอล์ฟถาม

"มีสิวะ พอกูบอกเป้าหมาย มิงก็ค่อย ๆ เอี้ยวตัว ทำเป็น ทำอย่างอื่นไป แล้วค่อย ๆ มอง ไม่ใช่พูดจบ แม่งมองเลยอย่างนี้ก็เสี่ยงตีน ชาวบ้าน" เสือเหนียว สอน

"โห ต้องขนาดนั้นเลยหรือ ถ้าจะโดนตีนชาวบ้าน กูว่า ไม่ใช่มองแฟนเค้าห rokok" เสือกอล์ฟบอก

"แล้วโดนยังงี้วะเพื่อน" เสือเหนียววง

"หน้ามิงงี้ ไอ้สลัด หน้าตามิงดิ่งดูตบามาก 555" เสือกอล์ฟตอบหัวเราะ

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

สองเสือเล่นน้ำสองหญิงสักพักเข้าไปอาบน้ำ ออกมากินข้าว แล้ว เล่นกีร์ต้าเลเล่ กีร์ต้าเล็ก ๆ 6 สาย เสียงพอได้อยู่ รำลึกบรรยากาศหัวหิน ของสองเพื่อนซี้ สมัยวัยรุ่นเมื่อเกือบยี่สิบกว่าปีก่อน สี่ทุ่มกว่า ๆ บรรยากาศเย็น ๆ สบาย ๆ เคล้าเสียงคลื่น สองเสือผลัดกันชุดเพลงเก่า มาบรรเลง เช่น วงนูโว ไมโคร อินคา พี่ป้าง

จนเลือกอล์ฟ ดาแทบปิด แทบจะหลับคาชายหาด จึงลาค่าคืนอันแสนสนุก(ของใครก็ไม่รู้)และอ่อนล้า กลับเข้าที่พัก

"บางปะกงน้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ"เสือเหนียวร้องเพลง และพยายาม ใช้มือดึงเลือกอล์ฟที่ตะแคงหันหลัง ให้หันมาร้องเพลง สร้างความครึกครื้นด้วยกัน

"เหี้ยอะไรของมึงอีกเนีย ไอ้สัส ไม่หลับไม่นอน กูไม่ไหวแล้ว แม่งพ่ล่มาตั้งแต่ ตีห้ายันจะห้าทุ่ม ขอใ้กูได้พักบ้างเถอะ กูจะน็อกอยู่แล้วเนีย

"เลือกอล์ฟด่าปนขอร้องที่คู่หูขวางนรก แม่งนรก จริง ๆ ไม่หลับไม่นอน ไม่รู้เวล่ำเวลา เล่น พร่ำเพรื่อ

"อารายวะไหนมึงบอก พิดไง"เสือเหนียวเซ็งที่เพื่อน ไม่เล่นด้วย

"พิดพ่องงไป ๆ เลิกเล่นนอนได้แล้ว แม่งพ่รุงนี้ ต้องปั่นกลับอีก"เลือกอล์ฟเริ่มจูน เพสียทั้งกาย และใจ

"บางปะกง น้ำคง ขึ้น ๆ ลง ๆ"เสือเหนียวร้องเบา ๆ พอได้ยิน และหัวเราะคิก ๆ

"ยัง ยังไม่เลิกไอ้สัส"เลือกอล์ฟสบถ

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

หกโมงเช้าแสงอาทิตย์อ่อน ๆ สองเสือไม่รีบตื่น เนื่องจากเปลี่ยจากระยะทาง 147 กิโลเมตรกว่าจะอาบน้ำเตรียมตัว เริ่มปั่นก็เกือบ 7 โมงนิด ๆ

บรรยากาศยามเช้าหน้าหนาวเดือนธันวาคม ยังไม่มีแดด วิวสองข้างทางปั่นเรียบชายหาด สวยงามมาก

"วู้วววว สุดยอดเลยเพื่อน บรรยากาศดีจิบ ดิวะ ชอบใจมากที่พากูมา"เลือกอล์ฟดีใจ

ชอบใจเสือเหนียวร่างกายสดชื่น เหมือนไม่มีไรเกิดขึ้น กับ 147 โลเมื่อวาน

"เฮ้ยไม่ เจ็บๆไปวะ กูสังเกตุตั้งแต่เช้าและ มึงเจ็บๆเป็นไรป่าววะ ไม่สบายหรือ"เลือกอล์ฟถามด้วยความเป็นห่วง เพราะเสือเหนียวไม่เคยที่จะหยุดพลา้ม ไม่ว่าจะเวลา หน้าลิวหน้าขวาน เครื่องเคียดหรือพ่อแม่ใครเสีย เสือเหนียวก็ถือเป็นเรื่องตลกไปกฮา ไร้สาระ ไร้กาลเทศะ ไร้กาลเวลา แต่ก็ไม่มีเพื่อน คนใดโกรธ เพราะเข้าใจวิถีชีวิตของเสือเหนียว ที่ยึดหยัดมาตั้งแต่เด็ก ทุกเรื่อง คือความบันเทิง

"สัส เจ็บคอ"เสือเหนียว พุดเบาๆแหบๆ กลืนน้ำลาย

"หาไรนะ ไม่ได้ยิน"เลือกอล์ฟถามไม่ได้ยิน เพราะพุดเบา และแหบเกิน

"กูเจ็บคอปลา้มตั้งแต่เมื่อวาน ตอนเช้าเจ็บแสบไปหมดพุดไม่ไหววะแสบคอ มาก"เสือเหนียวบอกเหตุผล พร้อมกลืนน้ำลายผิด ๆ

"5555 สมน้ำหน้ามึง พลา้มน้ำลายแหม่งตั้งแต่ ดีห้า ยันห้าทุ่ม"เลือกอล์ฟสะใจ ที่เสือเหนียวหยุดพลา้มสักที

"บางปะกง น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ"เลือกอล์ฟหันมาร้องเพลง เย้ย ใส่เสือเหนียว

"กง พ่องง"เสือเหนียว บ่นเบาๆ ในลำคอ ถ้าออกเสียงจะเจ็บคอมาก

"555555."เลือกอล์ฟหัวเราะดีใจ อย่างกับผู้ชนะ....

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

เส้นทางจากชลบุรีไปบางปะกง บั้นสบาย
แม้จะมีรถใหญ่ แต่ก็ไม่ค่อยอันตรายมาก

"กูไม่กลับทางเดิมนะ กูกลัว เดี่ยวไปเข้าบางพลี
แล้วไปผ่านสนามบินสุวรรณภูมิเลย" เสือกลอฟท์
บอกเสือเหนียว

"แล้วแต่มึง มึงนำทีมละกัน กูไม่รู้ทาง
ที่มึงบอกหรอก" เสือเหนียวยังงี้ก็ได้ อากาศเจ็บคอ
เริ่มดีขึ้น.

สองเสือปั่นไปคุยกันไปถึงเส้นทางแถวจะเชิงเทรา
ที่นักปั่น ชาวอังกฤษ บั่นทั่วโลกแต่ต้องมาเสียชีวิตที่
ประเทศไทย ให้รู้สึกหดหู่ยิ่งนัก

"แล้วจะถึงที่เราป่าวะ" เสือกลอฟท์ถาม

"ไม่รู้สิวะ เราก็พยายาม อย่าให้เค้าชน
เราสิ" เสือเหนียวตอบง่าย ๆ อาจจะทำเกินไป

"มึงตอบได้มีเหตุผลมาก ไอ้สิด" เสือกลอฟท์เล่นคำ
แบบวัยรุ่น ในโลกไซเบอร์มีเดีย.. ทั้งที่วัยเกือบจะ 40
แล้ว อีกแค่สองปี

บางปะกง.. น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

จากบางปะกง สองเสือตีนถีบไปทางบางบ่อ บางพลี แทนการปั่นเข้าเมืองจะเชิงเทรา เหมือนขามา เพราะเลือกกอล์ฟทัวร์รถบันทุกจะสอยแบบขามาเมื่อวาน

เจอสะพานข้ามทางเลี้ยวขวายาวเพื่อไปทาง สนามบินสุวรรณภูมิ

"เฮ้ยสะพานข้ามไปสุวรรณภูมิวะ" "เลือกกอล์ฟดีใจที่มากถูกทาง"

"ขึ้นสะพานไปไม่ได้ เดี่ยวเราไปหาทาง เลี้ยวขวาข้างหน้าเอา" "เสือเหนียวตอบเหมือนเมื่อวานที่เจอสะพานแล้วไม่ปั่นขึ้น ใช้วิธียกรถข้ามรางรถไฟ ข้ามถนน เสี่ยงตาย พอ ๆ กัน"

"อะไรของมึงนักหนาอะ ไอ่นี้ก็ขึ้นไม่ได้ ไอนั้นก็ขึ้นไม่ได้ กูชักหมดความอดทน" "เลือกกอล์ฟเริ่มโมโห"

สองเสือเริ่มขัดเคืองใจจากเหตุข้ามสะพานไม่ได้ มาสองวันแล้ว

เสือเหนียวนำทีมปั่นออกไปยังไม่ถึง 500 เมตร เจอสะพานลอยคนข้าม ข้ามถนนไปเกาะกลาง แล้วมีสวนหย่อมบริเวณเกาะกลางถนน สามารถเห็นจักรยานข้ามไป ยังถนนที่จะไปทางสนามบินสุวรรณภูมิต่อได้

"นี่ไง ๆ เพื่อน เรายกรถข้ามสะพาน ไปเกาะกลาง และจากเกาะกลางเราก็เห็นต่อไป ถนนเส้นสนามบิน เฮ้ ๆ ๆ" "เสือเหนียวดีใจ"

"แล้วใครยก" "เลือกกอล์ฟถามสำเนียงแปร่ง ๆ"

"แล้วเมื่อวานใครยก" "เสือเหนียวถามเลือกกอล์ฟ"

"กูนี่แหละ ไอ้สัส" "เลือกกอล์ฟเริ่มโมโหอีกครั้ง"

"อ้าวเมื่อวานก็ยกแล้ว วันนี้เจอสะพานอีก มึงก็ยกอีกครั้งก็ถูกแล้วไง มึงจะเอาไรอีก ไอ้สิด" "เสือเหนียวเล่นคำบ้าง"

สองเสือด่ากัน ทะเลาะกันสัก 10 นาที เรื่องเส้นทาง และ ใครจะยกรถขึ้นสะพาน เพราะปั่นมาก็เหนื่อย จะแยะแล้ว ยังจะมายกรถข้ามสะพานลอยอีก ทั้ง ๆ ที่ของและสัมภาระก็ไม่ใช่บ่อย

ในที่สุดก็เป็นหน้าที่ของเลือกกอล์ฟ ซึ่งมีผลกำลังตั้ง พญาข้างสาร ทำหน้าที่ขายแรงงาน ยกรถขึ้น สะพานลอยโดยมีเสือเหนียวคอยเชียร์ เลือกกอล์ฟ ลู ๆ และอาสายกประเป่าตามไปให้

สองเสือเข็นรถไปเกาะกลาง และถ่ายรูปบนสะพานลอยกัน เฮฮาและ พักเหนื่อยไปในตัว

บางปะกง.. น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

"สวัสดิ์คร่ำบอบ" เสียตะโกนจากน้กบ้นที่บ้นกันมาเป็นขบวนเกือบยี่สิบคน น้กบ้นชุดนี้บ้นขึ้นสะพานสูงมาก มาจากทางสนามบินสุวรรณภูมิ เพื่อที่จะขึ้นสะพานโคตรสูงเลี้ยวขวาไปทางบางพลี

สองเลื่อมองไปทางต้นเสียง พร้อมกับส่งเสียงทักทาย พี่ ๆ น้กบ้น เช่นกัน

"ไหนมึงบอกว่าเค้าห้ามบ้นขึ้นสะพานข้ามทางไถ้ สัส บ้นมาเป็นขบวนเลย แถมสูงกว่าของเราอีก กูไม่รู้จะดำมิงยังงี้ดี" เสือกอล์ฟหมดความอดทนพร้อมแปลงร่างเป็นซูเปอร์ไซย่า ยกมือขึ้นสูงเหนือหัวเกร็งนิ้วและข้อมือเต็มที่

" กูขอเคี้ยกสักทีเถอะไ้ สัส กูอดทน กะมิงมามากพอและ" เสือกอล์ฟระเบิดพลังท่าไม้ตาย เคี้ยกโดยอาศัยพลังซูเปอร์ไซย่า เขกบาลเสื่อเหนียวเต็มแรง

"สัส เจ็บนะ" เสื่อเหนียวโอดโอย พร้อมเอามือกำหัวที่โดนเคี้ยก เจ็บจนมิน

"ก็สะพานใหญ่ให้รถข้าม เค้าไม่ได้ให้จักรยานข้ามนี่" เสื่อเหนียวตอบ เอามือกุมหัว มิน ๆ งง งง ไม่หาย

"พ่องง ใครบอกมิง ตรรกะไหน ของมิงที่รถใหญ่ข้ามได้ แล้วจักรยานข้ามไม่ได้" เสือกอล์ฟลมออกหูเพราะเสียพลังงานไปเยอะ กับการยกรถจักรยานขึ้นสะพานลอยสองคันทั้ง ๆ ที่ สามารถบ้นจักรยานขึ้นสะพานเลี้ยวขวาได้

"ก็สะพานใน กรุงเทพฯ ไง ที่ห้ามรถจักรยานมอเตอร์ สามล้อ ข้ามสะพานทางแยกไ้" เสื่อเหนียวตอบ

"มิงต้องให้กูแปลงร่างเป็นซูเปอร์ไซย่า ชั้นที่สามมัยรับรองรอบนี้หัวมิงระเบิด จากตรรกะ ไ้ ๆ ของมิง" เสือกอล์ฟพูดพร้อมเริ่มเกร็งมือ เปล่งพลัง

"ตะกี้ยังไม่ใช้ชั้นที่สามเหรอ เจ็บจะแย" เสื่อเหนียวถาม ท่าที่หวาดกลัว พลังซูเปอร์ไซย่าชั้นที่สามของเสือกอล์ฟมาก

"ยังชั้นที่สองอยู่ ถ้ามิงยังเถียงด้วยตรรกะไ้ ๆ ไ้เล็ก กูจะได้ระเบิดพลังชั้นที่สาม ย้ากกก" เสือกอล์ฟ ยังคงเพิ่มพลังขึ้นเรื่อย ๆ

"งั้นกูยอม ยกรถลงให้กูด้วยนะกูไม่มีแรง" เสื่อเหนียวยอมแพ้แต่โดยดี พร้อมขอให้เพื่อนรักยกรถลงสะพานลอยให้ด้วย

"สัสต้องให้โมโห" เสือกอล์ฟ ลดพลังลงเข้าสู่ภาวะปกติ

*** เคี้ยก เป็นการละเล่นอย่างหนึ่งของกลุ่มเสื่อเหนียว ในวัยมัธยมต้นเมื่อประมาณปี 2535

ที่ดัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูน "อย่างนี้สิ...บลูส์!" ของสำนักพิมพ์หมึกจีน ที่มีมาเอตะ ไทชั่น เป็นพระเอก เนื้อเรื่องประมาณด้อยดีกับนักเรียนโรงเรียนอื่น โดยที่สาระความสำคัญอยู่ที่มิตรภาพ ความมีน้ำใจของพระเอกและกลุ่มเพื่อน โดยผู้แปลภาษาคือนายวาม(เป็นใครก็ไม่รู้) ได้แปลภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย ที่กวน ๆ ถูกอกถูกใจ เด็กวัยรุ่นสมัยนั้น

ก่อนที่จะโดนลิขสิทธิ์หนังสือการ์ตูน สำนักพิมพ์หมึกจีนจึงเลิกผลิต "อย่างนี้สิ...บลูส์!" และเปลี่ยนเป็นชื่อ "จอมเกบลูส์" ในนามสำนักพิมพ์อื่นที่ได้ลิขสิทธิ์ในการพิมพ์จำหน่าย

วิธีการเคี้ยก ทำโดยการเกร็งกระดูกนิ้วมือและข้อมือให้เป็นมะเหงก และกดลงบนหัวของเป้าหมาย และกดลงซ้ำ ๆ แต่หนัก ๆ เพิ่มแรงเรื่อย ๆ จนคนที่โดนเคี้ยกทนไม่ไหว ต้องเอาหัวหนีหรือยอมแพ้

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

การเคี้ยก เป็นการแสดงออกถึงความรัก มิตรภาพ
ของผองเพื่อน ในกลุ่มเสือเหี้ยว

การเคี้ยก อาจจะเป็นการเคี้ยกเพื่อแสดง
การท้าทายกัน หรืออาจจะเป็นการเคี้ยก
เพื่อลงโทษกัน หรืออาจจะเป็นการเคี้ยกเฉยๆ
แบบไม่มีเหตุผล แต่รับรองว่าใครที่ได้โดนเคี้ยกนั้น
น้ำตาแทบเส็ดเจ็บสุดๆบางที่เจ็บไปทั้งวัน จะโกรธ
โมโหเพื่อนก็ทำไม่ได้

เพราะเสือเหี้ยว และกลุ่มเพื่อน
ได้ลงสัตยาบันต่อหน้าผู้นำโจรสลัด
ตัวแทนน่านน้ำทั้งเก้าทะเลทั่วโลก เพื่อรับรอง
สัตยาบันการเคี้ยก ใครจะละเมิดกฎโมโหเพื่อน
จะถูกลงโทษ ให้ไปเป็น วิทยุญาณเร่ร่อนรับใช้กับตัน
ในเรือFlying Dutchman อย่างไม่มีวันได้ผุดได้เกิด
(นั่นอาจเป็นสาเหตุที่เสือเหี้ยวและกลุ่มเพื่อน
มัธยมต้นบางคนมีพฤติกรรมเพี้ยนๆ ไม่ปกติ
ก็เป็นได้ เพราะการเคี้ยกจะเกิดขึ้นตลอดเวลา
ที่มีคนเผล)

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

สองเสือปั่นเข้าฝักกลางสนามบึงสุวรรณภูมิ ด้วยความหวังลม ๆ แრ้ง ๆ ว่า เส้นทางเรียบรันเวย์ มันจะไม่ไกลมาก เนื่องด้วยน้ำและสเปียงหมดแล้ว

"สัส ลมก็แรง ไกลก็ไกล น้ำ อาหารก็หมด กูจะเป็นลมแล้วเนี่ยพามาทำเชียไร ทางนี้" เสือเหนียว บ่นเลือกอล์ฟ

"ดีกว่าทาง รถบ้นทุกมึงละกัน "เลือกอล์ฟ ยังโมโหไม่หาย

เที่ยงกว่า ๆ สองเสือตีนถีบผ่านสนามบึงสุวรรณภูมิ โดยสภาพสะบักสะบอม ต้องหาน้ำกินประทังชีวิต แล้วตัดผ่านเข้าสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อจะไปต่อทาง มินบุรี หทัยราษฎร์ เหมือนเมื่อวานขามา โดยการบอกทางของเสือเฟริส เกียร์ย่าเจ้าถิ่น

แถวมินบุรีต่อด้วยหทัยราษฎร์ สองเสือหาข้าวกิน ช่วงบ่ายกว่า ๆ พร้อมทั้งแถมผลงานจบตรีปี ก้นสักที เพราะอีกไม่ถึง 30 กิโลเมตร ก็จะถึงบ้านนอนเอาตุ๊ดแช่แอร์เย็น ๆ ให้ชุ่มตุ๊ด หลังจากทนร้อนบนอานมาหลายชั่วโมง โดยเลือกอล์ฟไม่ลืมรายงานผล ให้ภรรยาทราบ ว่าถึงไหนแล้ว กั้วภรรยาจะเป็นห่วง ที่มาทัวรี่ริงกับเสือเหนียวครั้งแรก

หลังจากเติมพลังมือเป่ายเรียบร้อยสองเสือตีนถีบก็ปั่นกลับบ้าน โดยไม่รีบเร่งเท่าไรนัก กับเส้นทางไม่ถึง 30 กิโลเมตร

บางปะกง..น้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ

"บางปะกงน้ำคงขึ้น ๆ ลง ๆ" เสือเหนียว ร้องเพลง
สร้างความครื้นเครงกับเลือกอล์ฟ อย่างมีความสุข

"ใจนองค์ ก็คงเลอะเลือนกะล่อน" เลือกอล์ฟ
ต่อเพลง ในใจคิดถึง ลูกเมีย สุดที่รักเต็มที่แล้ว

"ปากน้ำเค็มไหลขึ้น ก็จืด ก็จาง" เสือเหนียวร้องต่อ

"ใจน้องนาง ก็คงเลอะเลือนกะล่อน" เลือกอล์ฟ
ร้องซ้ำ

"สัส ซ้ำแล้ว มั่วฉิบ" เสือเหนียวดำเพื่อน

"มั่วพองง" เลือกอล์ฟดำคีน

สองเสือดำกันไป ตลอดทางเหมือนขามา
จนถึงสายไหม จึงจอดรถสวมกอดรำรำกัน

ท่าที่เหมือนจะจากกันไปโดยไม่พบหน้ากันอีกแล้ว
ในชีวิตนี้

"ขอบใจมากเว้ยเพื่อน ที่พาคุณมาลำบาก
และเกือบไม่ได้พบหน้าลูกเมีย" เลือกอล์ฟ
สวมกอดและตบหลัง เสือเหนียว เบา ๆ

"ไม่เป็นไรเพื่อน มึงยังต้องผ่านอะไรอีกเยอะ
นี่แค่จำจิ้มในการทัวร์ครั้งแรก เพื่อน" เสือเหนียว
ตบเบา ๆ เพื่อนเบา ๆ เลิกสวมกอดกันเพราะ
รู้สึกแปลก ๆ จากสายตาผู้คนแถวสายไหม
ที่เริ่มมองดู สองเสืออย่างแปลก ๆ ที่ชายสองคน
ท่าทางประหลาด ๆ มาสวมกอดกัน อย่าง
ประเจิดประเจ้อ...

แสงแดด ช่วงบ่ายสาม ในหน้าหนาว
แม้จะไม่แรงมาก แต่สำหรับ นักปั่นทัวร์ริงกาก ๆ
ที่ไม่เคยซ้อมอะไรกับเค้าเลย ก็ยังพอฝืนสังขาร
สู้แดด และ รถใหญ่ กลับถึงบ้านได้อย่างปลอดภัย
พร้อมประสบการณ์ล้ำค่าที่หาได้ยากยิ่ง กับวิถีชีวิต
ของคนในยุคปี 2557 ที่มีแต่สิ่งอำนวยความสะดวก
สบายต่าง ๆ ถ้าเราลดสิ่งอำนวยความสะดวกลง
แล้วลองเดินทางแบบง่าย ๆ ด้วยจักรยาน

ไม่ต้องคิดอะไรมาก ไปแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า
กับเพื่อนที่รู้ใจสักคน ...

คุณจะมีทุกครั้ง...ที่นึกถึงเรื่องราวของการเดินทาง
ในแต่ละทริป...

จนคุณต้องอุทานออกมาว่า "ไอ้สิด"

ไอ้สิด

